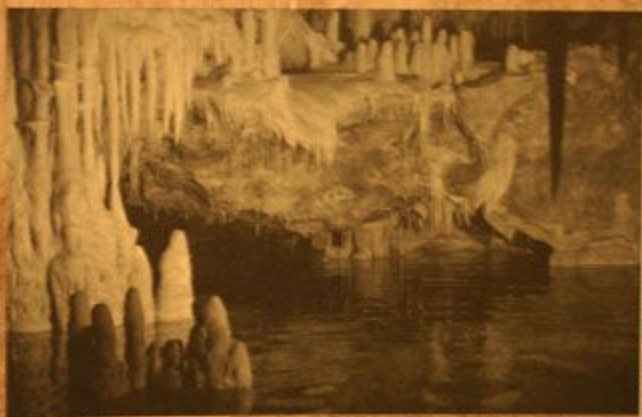

Α' ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ
ΣΠΗΛΑΙΟΛΟΓΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ
26-29 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1992

ΑΝΘΡΩΠΟΣ
ΚΑΙ
ΣΠΗΛΑΙΟΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΩΝ

ΥΠΠΟ, Εφορεία Παλαιοντολογίας - Σπηλιολογίας
ICOM Διεθνές Συμβούλιο Μουσείων - Ελληνικό Τμήμα

Θ Ε Μ Α : "Ανασκαφή στο σπήλαιο 'Λιμνών' στα Καστριά
Καλαβρύτων"

Το αξιόλογο σπήλαιο "Λιμνών" ταυτίζεται με αυτό που αναφέρει ο Πausanίας και στο οποίο κατά τη μυθολογία είχαν καταφύγει οι κόρες του Προίτου για να αποφύγουν τη μανία της Ήρας. Το γεγονός ότι η παλιά είσοδος του σπηλαίου λειτουργούσε κατά καιρούς ως ποταμός και κατακλυζόταν από νερά είχε μέχρι τώρα αποθαρρύνει τους ερευνητές. Παρ' όλα αυτά η συστηματική ανασκαφή της πρώτης αίθουσας του σπηλαίου απέδειξε ότι, σε περιόδους που δεν κατακλυζόταν από νερά, αυτό χρησίμευε ως χώρος ταφών, προσωρινής κατοικίας και αποθήκευσης.

Τα μυκηναϊκά στρώματα συνηγορούν στο ότι το σπήλαιο είχε διαδραματίσει κάποιο ρόλο στους χρόνους που τοποθετείται ο μύθος των Προιτίδων. Στη Νεώτερη Νεολιθική (5η-4η χιλιετία π.Χ.) επάλληλα δάπεδα χρήσης μαρτυρούν δραστηριότητες, κυρίως αποθηκευτικές. Την ίδια περίοδο υπάρχει κατοίκηση στις πλαγιές του βουνού έξω από το σπήλαιο αλλά και στην είσοδό του. Η ανασκαφή εκεί αποκάλυψε τμήμα κτιρίου και ταφές νεολιθικών χρόνων.

Η περίπτωση του σπηλαίου "Λιμνών" μπορεί να ενταχθεί στο γνωστό μοντέλο εποχικής χρήσης σπηλαίων από βοσκούς που ανέβαιναν στα ορεινά τους καλοκαιρινούς μήνες. Κάτι παρόμοιο πιθανώς συνέβαινε στο Κωρύκειο Άντρο Παρνασσού, στη Δρακοσπηλιά Μίστρου, "Σκοτεινή" Θαρρουνίων και σε πολλά άλλα ορεινά σπήλαια του ελληνικού χώρου.